

ה"ת 35262/01/22 - מדינת ישראל - יחידת תביעות להב 433 נגד חנה אדרי 2. יעקב הדר 3. אשרת פני הדר 4. אשר רל הדר, ובענין, חי רל השקות ומימון בע"מ, ח.פ. 514599877, יעקב הדר, אשר...

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 35262-01-22 אדרי ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 451433/2021

כבוד השופטת מיסא זועבי	בפני מבקשת נגד משיבים
מדינת ישראל - יחידת תביעות להב 433	
1. חנה אדרי 2. יעקב הדר 3. אשרת פני הדר 4. אשר רל הדר	
	ובענין מבקשים
	1. חי רל השקות ומימון בע"מ, ח.פ. 514599877
	2. יעקב הדר
	3. אשר רל הדר
	4. הלל חזיזה
	נגד משיבה
מדינת ישראל - יחידת תביעות להב 433	

החלטה

לפניי שתי בקשות שהדיון בהן אוחד. האחת, בקשת המדינה להאריך תוקף הצווים, למשך 180 ימים נוספים, בהתאם להוראות סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") וכן סעיפים 32, 34 ו-43 לפסד"פ. והשניה, בקשה להשבת תפוסים לפי סעיפים 34 ו-32(ב) לפסד"פ. למען הנוחות, בפרק הרקע, המדינה תכונה להלן המבקשת ו/או המדינה ואילו המשיבים בבקשה הראשונה והמבקשים בבקשה להחזרת תפוס יכנו להלן המשיבים ו/או החשודים, וזאת בשתי הבקשות התלויות ועומדות.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיבים 1-4, במסגרת תיק פל"א 451433/2021 בחיפוש אשר נערכו בבית המשיבים ובחצריהם בתאריך 16/11/21, ו/או הוצאו לגביהם צווי עיקול ו/או הקפאה וכל סעד אחר לטובת המבקשת.

2. ביום 16/11/21 החלה חקירה גלויה כנגד מוחמד זערור המכונה "פרטיק" ושותפיו הפלייליים העיקריים שביניהם משיב 2, אשר על פי החשד קשרו קשר לביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. חלק מהחשודים נעצרו, מעצרו הוארך מעת לעת, עד ליום 10/12/21 עת שוחרר החשוד המרכזי האחרון. משיב 2, נעצר אף הוא באותו מועד ומעצרו הוארך מעת לעת. יתר בני משפחתו, המשיבים כאן, נחקרו אף הם במסגרת הפרשייה.

3. ביום 1/5/22 בהחלטה מפורטת, דחיתי בקשת המשיבים להחזרת תפוסים.

4. ביום 11/05/22 התקיים דיון נוסף, לעניין התפוסים במסגרתו, עתרה המבקשת להאריך תוקף תפיסת התפוסים ואילו המשיבים עתרו להשבת התפוסים, עוד התקיים דיון בבקשה המשיבים להשבת תפוסים שנתפסו מידי המשיב 2 במסגרת חיפוש שנערך על ידי המשטרה ביום 7.03.22. הדיון בשתי הבקשות התקיים במאוחד, וההחלטה כאן מתייחסת לשתי הבקשות התלויות ועומדות.

5. הלכה למעשה החלטה זו מהווה החלטת המשך להחלטתי הקודמת באותו ענין ומטעם זה אחזור בתמציתיות על טענות הצדדים.

עיקר טענות הצדדים

בקשת המדינה להארכת תוקף הצווים

6. עסקינן ברשימת התפוסים המפורטת בסעיף 5 לבקשת המדינה ומכילה 43 פריטי תפוס הכוללים: חשבונות בנק, נדל"ן, מסמכים, רכבים, תעודת זהות, דרכון ישראלי, קלסרים, כרטיס אשראי, חותמת, המחאות, צעצועים מסוכנים וטלפונים ניידים.

7. המבקשת טענה כי על פי החשד, אשר התחזק מאד מאז המעבר לחקירה גלויה, החשודים פעלו בקשר פלילי לפתיחת חברות קש, הפצת חשבוניות פיקטיביות ומתן הלוואות בריבית. חלק מהעבירות ובפרט עבירות הלבנת ההון בוצעו באמצעות ניכיון שיקים בנשפים שונים וביניהם נש"פ "חי רל השקות ומימון בע"מ" (להלן: "הנש"פ") אשר היה בשליטתו וניהולו של המשיב 2.

8. המבקשת הבהירה כי מדובר בפרשייה מסועפת, רחבת היקף הן מבחינת העבירות ומרובת מעורבים וחשודים, הנחקרת כמקשה אחת, וזאת לאור אופי העבירות, ומשך תקופת ביצוען. השתלשלות החקירה, לרבות מעצרו הנוסף של משיב 2 בידי שוטרי תחנת קרית שמונה, ופורטו בדו"חות הסודיים שהוגשו לעיון בית המשפט במעמד הדיון. מכל מקום, במועד המעבר לחקירה הגלויה, ומכוח צווי תפיסה שניתנו כדן, נתפסו התפוסים כמפורט ברשימה.

9. החקירה מתנהלת בצוות חקירה מיוחד (צח"מ) משותף עם רשות המסים ומלווה על ידי פרקליטות מחוז חיפה-פלילי, נחקרת כמקשה אחת ועודנה מתנהלת ומבצעות פעולות חקירה מהותיות וטכניות כאחד, על כן נתבקשה הארכת החזקת התפוסים ב- 180 ימים.

10. מתאריך 25/11/21 מועד שחרורו של המשיב 2, בוצעו על ידי הצח"מ, במרץ רב, למעלה מ-80 פעולות חקירה פרונטאליות, ומשך התקופה להארכת הצווים, נדרש ליחידה החוקרת לצורך ביצוע עשרות פעולות של חקירות פרונטאליות ועבודות מיצוי שטרם נסתיימו, כאשר היקף הפעילות מופיע בפני בית המשפט.
11. ב"כ המשיבים, התנגד לבקשה להארכת תוקף הצווים, תוך שחזר על טיעונו בהליך הקודם. נטען כי הבקשה לא מגלה כל נימוק, המצדיק את תוכנה, והוסיף כי במסגרת הדיון מיום 30/3/22 אישר ב"כ המבקשת כי החקירה האחרונה של מי מהמשיבים היתה ביום 16/11/21, עוד אישר כי אין חשד על פי סעיף 94 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), תשע"ו-2016 (להלן: "**חוק הפיקוח**"), בנוסף אישר ב"כ המבקשת כי אי חידוש רישיון הנש"פ, נבע מטעות טכנית של הגשה שלא במועד, כאשר אין מחלוקת כי נכון למועד הדיון ועד היום, החברה מחזיקה ברישיון לעסוק במתן אשראי והיא פועלת מכוח אותו רישיון.
12. נטען כי, מהחלטת בית המשפט מיום 1/5/22, עולה כי הונחה תשתית המבססת את העבירות המיוחסות למשיבים ובין היתר שהרישיון להקמת נש"פ התקבל במרמה ובנסיבות מחמירות מרשות שוק ההון. אותה תשתית ראייתית, שהוגשה בחלוף חמישה חודשים ממועד פתיחת החקירה, במסגרת דוח סודי, מקומה להיות מפורט בפרוטוקול ובכל מקרה מדובר בחשד שאינו מעבר לקונסטרוקציה עובדתית ומשפטית שגויה שהיחידה החוקרת בנתה לעצמה, על מנת להצדיק את תפיסת הרכוש לצרכי חילוט בשווי. עובדה אשר שומטת את הקרקע מתחת לאותה תיאוריה שהמבקשת מנסה לבנות בתיק, היא כי החברה עדין מחזיקה ברישיון לעסוק במתן שירותי אשראי, גם לאחר פתיחת החקירה הגלויה ועד לעצם היום הזה, זאת על אף שמטבע הדברים המבקשת כבר פעלה נמרצות לעדכן את המפקח על השירותים הפיננסיים לגבי עמדתה ביחס לחשדות נשוא ענייננו, ללמדנו כי המפקח אינו מרגיש מרומה, אחרת היה מבטל את הרישיון.
13. על אף העובדה כי נציג המבקשת בחר להציג מצג לפיו החקירה ביחס למשיבים נמצאת בעיצומה והיחידה החוקרת שוקדת על ביצוען של פעולות חקירה רבות, כל תוצר שיהא עדין לא העמיד את הראיות המספיקות להמשך חקירת המשיבים שכן מאז יום 16/11/21 אף משיב לא נחקר.
14. נטען עוד כי לנוכח הפגיעה בזכות הקניין בעקבות התפיסה, הביקורת השיפוטית לגבי החומר החסוי צריכה להיות קפדנית יותר. המבקשת לא פירטה בפני ההגנה את מהות החשדות, ביחס לכל סוג של חשד, מה עבירת המקור ומה ההיקף הכספי של החשד להלבנת הון, כאשר הדבר אמור להיעשות באופן פרטני לגבי כל משיב ומשיב.
15. ימי התפיסה המבוקשים, ללא כל פירוט מינימלי, מאיינים את המטרה של פיקוח שיפוטי על התקדמות החקירה, שכן אם בית המשפט יעתר לבקשה מה יבטיח התקדמות החקירה באופן ראוי בכל אותם 180 ימים ונדרש פיקוח משפטי הדוק בדומה להליכי המעצר וכאשר המשיבים נהנים מחזקת החפות.
16. ברי כי היקף העבירה האסטרונומי אשר לבטח מציינת היחידה החוקרת, בדוחות הסודיים, הינו פועל יוצא של סיכום העסקאות ופעולות האשראי שבוצעו מכוח הרישיון שניתן לחברה (הנש"פ) כדין, החל ממועד התאגדותה ואילך, המבקשים יטענו כי לא דבק רבב בקבלת הרישיון כאמור ואין כל פסול כי המשיבה 1 הינה הבעלים של החברה אשר מעסיקה עובדים ונושאי משרה שאושרו על ידי המפקח בתהליך קבלת הרישיון.
17. לסיום נטען כי בית המשפט מצווה לנהוג במידתיות בתפיסת רכוש. במיוחד נכון הדבר כאשר אין כל צפי

בבקשה למועד סיום החקירה.

בקשה להחזרת התפוסים שנתפסו ביום 7.03.22

18. בבקשה נטען כי, יש לשחרר התפוסים אשר נתפסו על ידי השוטרים מתחנת קרית שמונה מהמבקש 2 יעקב הדר, ביום 7/03/22, ללא כל צו שיפוטי.
19. במעמד התפיסה, נתפס הרכוש הבא: רכוש השייך למבקשת 1 - הנש"פ, שיקים שחלקם רשומים בתוכנת לין, תוכנה חלפנית לניהול עסק למתן שירותים פיננסים מאושר על ידי משרד האוצר ואשר משמש את הנש"פ לניהול העסק, וחלקם לא רשום ואשר נלקחו לבדיקת BDI (תהליך שקודם לביצוע עסקת אשראי) וחלק אחר שלא אושרו לעסקה ואמורים להיות מוחזרים לבעליהם. כספים במזומן בסך של ₪ 114,000 לערך שהינם חלק מיתרת הקופה של הנש"פ. רכוש השייך למבקש 2, טלפונים סלולאריים חכמים, אייפון 13 פרו מקס ואייפון 13 פרו. רכוש השייך למבקש 3, שיקים ששולמו לו כדמי שכירות ושיק אחד על סך ₪ 10,000 שנמסר לו לביטחון (להלן: "**שיקים לשכירות**"); רכוש השייך למבקש 4, שלושה שעונים רולקס דייט מודל 228235, רולקס דייאלסט פלדה דגם 126300 רולקס דייאלסט פלדה 40 מ"מ דגם 126300 מדובר בשעונים השייכים למבקש 4, ששניים מהם רכש על דרך עסקת החלפה יום לפני התפיסה. את השעונים מסר המבקש 4 למבקש 2, חברו הטוב כדי שיעביר אותם למכר לתהליך חידוש.
20. המשיבה ממשיכה לתפוס את הרכוש דנן ללא צו שיפוטי כלל ולמצער ללא צו שיפוטי תקין. המשיבה פעלה באופן דורסני ובניגוד להלכת בית המשפט העליון. כך למשל עשתה שימוש ברכושו של המבקש 3 באופן שמנוגד לדין כאשר פעלה להפקיד שיק שמספרו 5000099 אשר נמסר למבקש 3 לביטחון בלבד ללא ציון תאריך, כל זאת לאחר שפעלה לבצע שינויים בשיק, ברישום האפוטרופוס הכללי כמוטב ורישום תאריך 14.03.22. באותו אופן המשיבה ביצעה שינויים בשיק השכירות ורשמה בניגוד לדין את האפוטרופוס הכללי כמוטב (נספח ד').
21. המשיבה התנגדה לבקשה, טענה כי היא לא הוציאה צו עובר לתפיסה וגם לא בדיעבד, מאחר והתפיסה היא מכח סעיף 32 לפסד"פ, מכאן שלא נדרש להוציא צו, לאור החשד לביצוע עבירה. ביום 7.03.22 עוכב המבקש 2 על ידי שוטרי תחנת קרית שמונה ובכליו נתפסו מכוח סעיף 32 לפסד"פ סכום כסף מזומן, שיקים במיליונים שהקימו חשד לכך שהחשוד ממשיך לעבור את העבירות המיוחסות לו, כן נתפסו שלושה שעוני יוקרה בשווי מאות אלפי שקלים, שנטען כיום שהם שייכים למבקש 4, הילל חזיזה. החקירה עברה מתחנת קרית שמונה למשיבה וכן האחריות לרכוש התפוס. האירוע נחקר במסגרת הפרשה העיקרית המתנהלת כחלק מהחשד לביצוע עבירה נמשכת.
22. המשיבה עמדה על חקירת מבקש 2 במעמד הדיון. בחקירתו בפניי, אישר כי הוא עובד בנש"פ וכי בחקירות שלו הן בפרשייה העיקרית והן ביום 7.3.22 נשאל על כך ועל כך שנאסר על מי שיש לו הרשעות קודמות לקבל רישיון לנש"פ. בנוסף, הבקשה עוסקת גם בעניינו של רכושו של מבקש 3, רל הדר, הנ"ל הודה בחקירתו בכל העבירות המיוחסות לו מכאן שמתקיימת עילה לתפיסת רכושו.
23. בהודעה שהוגשה ביום 9.06.22 התחייבה המדינה להשלים את החקירה והבדיקה בנוגע לשעונים,

שלאחריה תודיע לבית המשפט האם קיימת עילה להמשך תפיסת השעונים או שיושבו למר חזיה.

דיון והכרעה

בקשת המדינה - הארכת תוקף התפוסים

24. ביום 11.05.22 התקיים דיון בבקשה, במסגרתו הציג ב"כ המבקשת דו"חות סודיים וחומרי חקירה רלוונטיים, שכללו תשתית ראייתית, שווי עבירה, עילות תפיסה ושווי תפוסים. ב"כ המבקשת ביקש לשכנע כי יש צורך בהמשך תפיסה, החקירה עודנה פעילה, שווי התפוסים נופל לטענתו משמעותית משווי העבירות. ב"כ המשיבים, מנגד, חלק הן על התשתית הראייתית והן על עילת התפיסה.
25. סמכות התפיסה נועדה להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע החשוד, והיא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשוד כשנגד אותה הפגיעה עומד האינטרס הציבורי בחילוט העתידי. על כן, שומה על בית המשפט הדין בבקשה לשקול בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, בשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ובשים לב לחזקת החפות העומדת לחשוד (בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.2006)). הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות.
26. כאשר נבחנת בקשה לתפיסה או החזרת רכוש, מצווה בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום ההכרחי (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (5.08.2018) (פסקה 17) (להלן: "**ענין אלוביץ'**"). לפיכך אם ניתן לנקוט אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**ענין סיטבון**").
27. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיבים, שבשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים** [פורסם בנבו] (8.04.18)).
28. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים שהוגשו בכתב ושמעתי את טיעוניהם במהלך הדיון בפניי וכן לאחר עיון בתיק החקירה ובדו"חות הסודיים החדשים ולאחר שעיינתי בחומרי החקירה לרבות החומר החדש שהתווסף מאז החלטתי הקודמת, ולאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים, נחה דעתי כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר בעוצמה גבוהה, הקושר את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם, כי העבירות המיוחסות לכל אחד ואחד

מהמשיבים בוצעו, ומאחר וקיים פוטנציאל לחילוט ברף נדרש בשלב הזה, בהתחשב בשלב בו מצויה החקירה. בהקשר זה הוסיף ב"כ המשיבים ושלח העתק התכתבויות דואר אלקטרוני בין משיבה 3 לבין הרשות לשוק ההון, ממנה עולה כי בעקבות הטענות שהושמעו על ידי המבקשת במעמד הדיון, פנו בשאלתה לרשות שוק ההון לברר האם יש פסול בהעסקת משיב 2 כשכיר בנש"פ כאשר לחובתו הרשעות קודמות. אציין בהקשר זה כי לא ראיתי במסגרת ההתכתבויות תשובה בכתב מטעם הרשות לשוק ההון (ראו פניה בדואר אלקטרוני מיום 18/5/22 ובקשה למתן תשובה בכתב) ובכל מקרה אין בהתכתבות זו או בחומר שהוצג לעיוני (מש/1) משום מענה לטענות המבקשת כי הנש"פ נשלט הלכה למעשה על ידי המשיב 2 ומעמדו בנש"פ היה רחוק מלהיות שכיר. בענין זה, ומבלי להרחיב יתר על המידה, התרשמתי כי יש בחומר שהוצג לעיוני, לרבות חקירות החשודים והמעורבים בתיק והחומר שסומן על ידי מ/1 כדי לבסס את החשד הסביר הנדרש כאמור בשלב זה, בנוגע לפעילות הנש"פ והוצאת הרישיון במרמה ולא כדיון.

29. משקבעתי כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של מי מבין המשיבים. עוד נתתי דעתי לכך שהתפיסה מידתית בנסיבות הענין (ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (11.08.19); בש"פ 1093/20 **דבש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו], (14.02.2020)).

30. שווי עבירות הלבנת ההון שבוצעו על ידי המשיבים עומד על עשרות רבות של מיליוני שקלים בחישוב זהיר. ואילו, שווי התפוסים - הנדל"ן התפוס, המכוניות, השיקים והחשבונות נופל משמעותית משווי העבירות שהוערך ועומד על סך של כ- 2.9 מיליון ₪ (משיבה 1), כ- 4.5 מיליון ₪ (משיב 2), כ- 0.5 מיליון ₪ (משיבה 3), כ- 1.5 (משיב 4).

31. לאחר שערכתי את האיזונים הצריכים לענין, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על חומרי החקירה ובהתחשב בקצב התקדמות החקירה ובדגש על פעולות החקירה הרבות אשר בוצעו מתום מעצרו של החשודים ביום 25.11.21 ועד היום ולפעולות החקירה המבוקשות, וכן בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ובהמשך לקביעות שלי בהחלטתי הקודמת, ניתן לאפשר למבקשת להמשיך ולהחזיק את התפוסים כאשר שווי התפיסה נופל באופן משמעותי משווי העבירות המיוחסות לכל אחד ואחד מהמשיבים. (ראו והשוו: ע"פ 1872/16 **ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.05.17); ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.17); ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.18). שם נקבע כי ניתן לאפשר החזקת תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים (לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ולחילוט בשווי מלוא העבירות)).

32. עיון ברשימת פעולות החקירה שנותרו לביצוע, מצדיק את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים, על כן אני נעתרת למלוא התקופה המבוקשת.

33. באשר להקפאת החשבונות, ניתן להסיר את הקפאת הפעילות בכל אחד מהחשבונות, לאחר מילוי התנאים שפורטו בהחלטתי הקודמת.

34. בנוסף, ומכל הטעמים שמניתי בהחלטתי מיום 1.05.22, לא ראיתי להשיב למשיבים כספים לצרכי מחיה. הן במסגרת התגובה מיום 10.05.22 והם במעמד הדיון בפניי, נראה כי המשיבים זנחו בקשה זו, לא ביקשו השבת כספים למחיה ולא טענו דבר בענין זה. למען הזהירות, אציין כי לא שוכנעתי כי מצבם של המשיבים

מצדיק השבת כספים. כפי שצינתי בעבר, המשיבים יוכלו לפנות בעתיד לבית המשפט בבקשה חדשה לקבלת אמצעי מחייה סבירים, אך זאת רק אם יצרפו לבקשה תצהירים בהם תהיה התייחסות לכל הכנסותיהם ולכל מקור הוני, והכל בצירוף אסמכתאות מתאימות, זאת מבלי להביע עמדה בבקשה שתיבחן לגופה.

35. באשר לטלפונים, בהינתן העובדה כי המשיבה הודיעה שעם מיצוי החקירה, יוחזרו הטלפונים למשיבים. על היחידה החוקרת לקדם ביעילות פעולות החדירה לטלפונים ולהשיב אותם לאחר תום ביצוע הפעולות למשיבים, בכפוף לכך שיחתמו על כך שהעדות המצויה בחזקת המבקשת זהים למקור, וכי לא יעלו טענות לכלל הראיה הטובה ביותר. בהקשר זה ובאיוון שבין צרכי החקירה לצרכי המשיבים לעשות שימוש בטלפונים שלהם כאשר אינם יודעים את הסיסמאות שלהם כך שגם מבחינת המשיבים, הטלפונים אינם ניתנים לפריצה ושימוש על ידם, מצאתי להעדיף את האינטרס הציבורי של חקר האמת.

36. באשר לרכבים (למעט רכב הקורבט), גם כאן בהמשך להחלטתי הקודמת ומכל הנימוקים המצוינים שם, קיימת הצדקה לתפיסת הרכבים כרכושם של המשיבים, לשם חילוט עתידי, וזאת מכוח סעיף 21(ב) לחוק איסור הלבנת הון, שקובע כי רכוש שנמצא בחזקת הנידון או בשליטתו, ניתן לתפיסה.

37. בענייננו, הסכימה המבקשת להשבת הרכבים, בכפוף ל"חלופת תפיסה". מכאן, ניתן להשיב את הרכבים, בכפוף לתנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 1.05.22.

רכב הקורבט

38. אשר לרכב מסוג שברולט קורבט מ.ר. 49919002, אין חולק כי הרכב התפוס נמכר על ידי חברת ג. דורון מוטורס בע"מ (להלן: "החברה") למשיב 2; אין חולק כי המשיב 2 שילם לכל הפחות מעל למחצית התמורה (מעל 300,000 ₪); אין חולק כי הבעלות בתפוס עדיין לא הועברה על שם המשיב 2; ואין חולק כי התפוס היה במשך חודשים ארוכים בחזקתו הבלעדית של המשיב 2 וכי הוא הגיש בקשה להשבת התפוס לידיו.

39. המשיב 2, טען לראשונה בדיון בפניי כי ביום 13.04.22 ניתן פסק דין בת"א 13520-04-22 במסגרתו בוטל הסכם המכר בין החברה לבין משיב 2, נקבע כי הרכב הינו בבעלות החברה והמשיב 2 מתחייב להשיב את הרכב לידי החברה באופן מיידי וככל שמוחזק על ידי המשטרה החברה תהא רשאית להציג פסק הדין בפני מי שמחזיק את הרכב לרבות משטרת ישראל לצורך קבלתו לידיה בתמורה תשיב החברה למשיב 2, סך של 75,000 ₪. על כן, לא ניתן להתעלם מפסק דין חלוט, שהמדינה לא ביקשה לבטל אותו על אף שידעה על קיומו. מנגד, המבקשת התנגדה להשבת התפוס, ועתרה להאריך תוקף התפיסה. נטען כי צו התפיסה קדם לפסק הדין שניתן, וכי פסק הדין ניתן על סמך מצג וכלשונה "הצגה" של בעלי הדין אשר הטעו את בית המשפט כאשר שני הגורמים מנהלה של החברה, דורון גבאי ומשיב 2, נחקרו בפרשה ונראה כי מה שעשו בפועל לא היה יותר מהברחת נכסים שמיועדים לחילוט.

40. כאמור, תפיסת רכוש בשלב זה, נועדה לאפשר מימושן של תכליות החילוט, ומטרתה לשמר את מצבת נכסיו של החשוד ולמנוע הברחתו, באופן שאם יורשע בסופו של הליך וינתן צו חילוט, ניתן יהא לבצע הצו

(בש"פ 3120/06 מדינת ישראל נ' פרץ [פורסם בנבו] (9.8.06)). כן מיועד הסעד הזמני למנוע מהחשוד להפיק תועלת מרכוש שהניבה לו העבירה. כאשר מטרת הסדר החילוט, בסופו של יום, לוודא כי חוטא לא יצא נשכר, כי בלעו הבלתי חוקי של אדם יוצא מפיו, ולהודיע את העוברים על החוק ואת העבריינים בכוח, שייעשה הכול כדי שלא יתקיים בהם הפסוק כי דרך רשעים צלחה (ענין סיטבון, פסקה 34).

41. הגם שהחילוט משרת אינטרס ציבורי מובהק, הוא אינו מוחלט, אלא יחסי ואיזוני מתבקש אל מול זכות הקניין. על כן, האינטרס הציבורי שבבסיס החילוט עשוי לסגת מפני אינטרס קנייני מוכח של צד שלישי בעל זכות ברכוש המיועד לחילוט, זאת על מנת למנוע פגיעה בקניינו של אדם שאינו צד להליך הפלילי וטוען לזכות ברכוש לגביו מתבקש הסעד הזמני. בפסיקה נקבע כי לטוען לזכות ברכוש מעמד כבר בשלב הדיון בסעדים הזמניים ברכוש, הגם שהדבר לא מוסדר בחוק (בש"פ 6159/01 אבו עמר נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 817, 825 - 826 (2001)).

42. במקרה דנן, עסקינן בסיטואציה שאינה קלה להכרעה, המצדיקה דיון מעמיק, שכן כרוכים בה מספר רב של שיקולים אשר יכולים להשפיע על התוצאה הסופית אליה יגיע בית המשפט.

43. לכאורה לפי גרסת המשיב 2, אין מקום להאריך צו התפיסה לענין הרכב שהוכרה הבעלות בו לטובת החברה במסגרת הליך אזרחי אחר כאשר מדובר בפסק דין חלוט. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם כי פסק הדין ניתן בהסכמת המשיב 2 והחברה, שבעליה כאמור היה חשוד במסגרת תיק זה, ונראה שלכאורה מתקיים החריג שבסעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון כאשר המדובר ברכוש שהחשוד מימן את רכישתו ובהמשך העבירו לאחר בלא תמורה או בתמורה זניחה עד שהיא מעוררת ספק בדבר כשירות וכדאיות ההסכם כאשר אף תמורה זו וגם זו שהתקבלה או תתקבל במסגרת פסק הדין האזרחי, לא תועבר בסופו של יום לטובת חילוט עתידי. כאמור, בשלב הראשוני בו מצוי ההליך, סבורני כי קיים בסיס לכאורי להתקיימות חריג זה.

44. משנטענו הטענות על ידי המשיב 2 לראשונה במעמד הדיון ולא בתגובה, החברה-הטוענת לזכות לא זומנה לדיון על כן לא ניתן היה לעמוד לעומק על הטענות הנ"ל ואולם ב"כ החברה, אשר התייצב בתיק אחר באותה פרשה בפניי, כן טען לענין פסקי הדין שניתנו לאחרונה לטובת החברה באותה פרשה וביקש להשיב את הרכבים באופן מיידי לחברה.

45. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ולאחר ששמעתי טיעוני ב"כ החברה במסגרת תיק אחר, (ה"ת 16660-05-22) ולאחר שעיינתי בחקירות המעורבים לרבות חקירתו של דורון גבאי, (מיום 29.11.21) בקשר לרכב נשוא הבקשה במסגרתה מסר כי הרכב שייך למשיב 2, וגרסתו לגבי רכבים אחרים שגם בהם הוחזרה הבעלות לחברה לאחרונה, במסגרת הליכים אזרחיים, הגעתי למסקנה כי סוגיה זו מעוררת מספר שאלות כבדות משקל שנכון לברר אותן, בין היתר בירור ראייתי, במסגרת דיון לו יזומנו כלל הצדדים הנוגעים לענין כדי לדון בין היתר בסוגיות הבאות: שאלת היחס בין זכותה של המדינה לאחר קבלת צו התפיסה הזמני לפי חוק איסור הלבנת הון לחברה - נושה של החשוד שקיבלה פסק דין המקנה לה בעלות ברכב; מעמדה של החברה כנושה שיש לה זיקה לנכס; המתח בין סמכות בית המשפט בהליך אזרחי לעומת הסמכות לדון בבקשה זו במסגרת הליך זה; האם הפניה לבית המשפט בהליך אזרחי היתה בתום לב או נועדה לעקוף את דרך המלך פניה של טוען לזכות במסגרת הליכי הארכה והחזרת תפוס; מה משמעות פסק הדין בהליך האזרחי כלפי המשטרה שתפסה כדן את הרכב, כאשר המשטרה לא היתה צד להליך ולהסכמות אליהם הגיעו הצדדים; האם עסקינן בזכויות אובליגטוריות או זכויות קנייניות והשלכת קביעה זו על האיזונים שיש לערוך בין התנגשות זכות זו לעומת

האינטרס הציבורי שבחילוט; האם נעשה "תרגיל" של הברחת נכסים כאשר המשיב 2, "ויותר" על זכותו ברכב לחברה לאחר ששילם עבורו יותר ממחצית הסכום ונותר לו לשלם כ- 200,000 וכאשר הבעלים של החברה נחקר אף הוא בחשד לביצוע עבירות מרמה והלבנת הון במסגרת הפרשה; העובדה כי זמן קצר לפני ההסכמות בהליך האזרחי, עתר המשיב 2 להשיב לו את התפוסים כולל רכב זה, כאשר בבקשה שלו לא נטען דבר וחצי דבר על זכות של צד שלישי כלשהו - לרבות החברה; מה דין הכספים ששולמו לחברה עד כה עבור הרכב, והאם יש לראות בהם נכסים ברי חילוט. כך גם בנוגע לכספים שהתקבלו או יתקבלו כתולדה מפסק הדין האזרחי (75,000 ₪); האם צו התפיסה מגביל את עבירותה של הזכות ופועל יוצא האם המשיב 2 יכל בכלל "לוותר" ולהעביר את הזכויות לחברה לאחר הוצאת צו התפיסה שכלל איסור דיספוזיציה ברכב; ההסכם בין החברה לבין משיב 2, כולל תנייה בדבר שימור הבעלות האם תניה זו הנה תניה תקפה, והאם נשמרה בעלות הרכב בידי החברה, לאור העדר מחלוקת לגבי העובדה שהמשיב לא שילם את מלוא התמורה בגין הרכב; הכרעה בשאלה אם מכח "תקנת השוק" ועל אף שהזכויות ברכב נותרו בידי החברה, רכש המשיב 2 זכות בעלות ברכב, נוסף על זכות החזקה; תחולת סעיף 33 לחוק המכר, והאם הבעלות עברה למשיב 2 ביום מסירת הרכב.

46. אינני בטוחה כי במסגרת הדיון בבקשה להארכת תוקף התפוסים אדרש להכרעה בכל השאלות שמניתי לעיל, ואולם הכרעה בסוגיה הנ"ל מבלי שנתנו הצדדים דעתם בצורה מעמיקה לשאלות לעיל או לחלקן, ומבלי שנחקרו הגורמים המעורבים, יכולה להביא לתוצאה שגויה שתחטיא את המטרה של עשיית צדק, הגם שאנו כעת בשלב מקדמי של תפיסה זמנית להבדיל משלב של חילוט הרכוש שנתפס. משכך אני קובעת המשך דיון בבקשה לגבי רכב זה ליום 05.07.22 בשעה 14:00 במעמד הצדדים לרבות הטוענת לזכות.

47. לפיכך, אני מעכבת את שחרור רכב הקורבט, עד למועד הדיון או עד להחלטה אחרת, כאשר עומדת למבקשת ככל שיש בדעתה לעשות כן, האפשרות לפנות בהליך מתאים בענין פסק הדין בהליך האזרחי טרם מועד הדיון.

סיכום

48. לסיום, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים, למעט רכב הקורבט לגבי כאמור יתקיים דיון נפרד עם הטוענת לזכות, והארכת תוקף החזקת תפוס זה הינה עד להחלטה אחרת.

בקשת המבקשים להחזרת התפוסים שנתפסו ביום 7.03.22

49. אין מחלוקת, כי ביום 7.03.22 נסע המבקש 2 יעקב הדר ביחד עם אחר בשם מוחי ראשדי, ברכב מסוג טויוטה השייך לראשדי בקרית שמונה. במעמד זה, עיכבו השוטרים את המבקש וראשדי, לתחנה. הן ברכב והן בתחנה, בוצע חיפוש ללא צו ובהסכמת המשיב, שם נמצאו ונתפסו התפוסים נשוא הבקשה.

50. בהמשך, בתאריך 13.03.22 הוגשה לבית המשפט בקשה לעשיית פעולות בהמחאות שנתפסו לצורך חילוט (לפי סעיף 32 ו- 34 לפסד"פ ולפי סעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון). בית המשפט נתבקש ליתן צו המתיר למשטרה להפקיד בחשבון הבנק שמנהלת יחידת החילוט באפוטרופוס הכללי, המחאות שנתפסו במסגרת חקירה שעניינה בעבירות איסור הלבנת הון מרמה ועוד. בית המשפט נעתר לבקשה באופן חלקי והתיר

למשיבה אך ורק להפקיד את ההמחאות בחשבון האפוטרופוס הכללי ואולם קבע שאין לעשות בהם כל פעולה אחרת בשלב זה. אעיר כבר בשלב זה כי טענות המבקשים לפיהן פעלה המשיבה לא כדין עת שינתה פרטי השיקים, אין לה על מה לסמוך שעה שהתיר בית המשפט כאמור למשיבה להפקיד את ההמחאות.

51. כאמור עותרים המבקשים לשחרר את התפוסים שנתפסו ללא צו, ואילו המשיבה טוענת כי לא היה צריך להוציא צו בנסיבות הענין, כאשר התפיסה בוצעה מכוח סעיף 32 לפסד"פ.

52. סעיף 32(א) לפסד"פ מפרט חמש חלופות שעשויות לשמש מקור סמכות לתפיסת חפצים:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

53. סמכויות החיפוש והתפיסה לפי הפסד"פ חלות גם על חיפוש ותפיסה מכוח חוק איסור הלבנת הון, בשינויים המחוייבים, וזאת ביחס לרכוש שמבוקש לחלוטו. לפי סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון, יחלט בית המשפט, לאחר הרשעה, רכוש בשווי רכוש שנעברה בו עבירה, ששימש לביצוע עבירה או שאפשר את ביצועה, או רכוש שהושג כשכר עבירה או כתוצאה מביצועה. החוק מאפשר, אפוא, גם תפיסה של "רכוש בשווי", למטרת חילוט בסוף המשפט, ככל ויוגש כתב אישום.

54. בבחינת ההצדקה לחיפוש ולתפיסת רכוש, יש להראות, כי היה ועדיין קיים חשד סביר נגד החשודים, וכי ישנה עילת תפיסה, בין מכוח חוק סדר הדין הפלילי ובין מכוח חוק איסור הלבנת הון ביחס ל"רכוש בשווי", על יסוד חומר חקירה שהובא בפניו.

55. מעיון בחומר החקירה, לרבות חקירת המבקש 2 מיום 7.03.22, עולה כי המבקש 2 נחקר בחשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס, עבירות על חוק איסור הלבנת הון ועבירות על חוק אשראי ונחקר על עבירות מתמשכות לעבירות שביצע במסגרת הפרשה העיקרית לרבות לענין פעילות הנש"פ.

56. כאמור לעיל, מצאתי כי מתקיים חשד סביר לביצוע עבירות אלו. החשד הוסיף והתעצם במשך הזמן, כפי שעולה מהדוחות הסודיים וממסמכים עדכניים שהובאו לעיוני. חומרים אלה, מלמדים כי החקירה מתקדמת ומבוצעות פעולות חקירה נוספות, לחיזוק החשד שקיים עד כה.

57. הואיל ומיוחסות למבקשים 1-3, עבירות של הלבנת הון, לצד עבירות מרמה, ועבירות מס קיים פוטנציאל חילוט של רכוש "בשווי", אם יוגש כתב אישום ואם יבוקש במסגרתו לחלט את הרכוש שנתפס. אשר לשיעור החילוט, חומר החקירה שהונח לעיוני מראה כי העבירות בשווי של מיליוני ₪, והיקף התפוסים אינו מגיע לכדי סכומים אלה.

58. משקבעתי כי קיים חשד סביר, וקיימת מידתיות בתפיסה, כעת אדרש לשאלה של חוקיות התפיסה, לנוכח טענות המבקשים כי התפיסה אינה חוקית ומשכך יש להורות על השבת התפוסים.

- "אכן, בין דוקטרינת ההגנה מן הצדק ובין דוקטרינת הפסילה הפסיקתית קיימים קשרי-גומלין מובהקים, שכן 'התכלית של הוגנות ההליך משמשת להם כמכנה משותף' (עניין פרחי, בעמ' 1077).**

647). אולם, דוקטרינת הפסילה הפסיקתית היא כלי ספציפי וממוקד יותר, אשר מותאם לתרחיש שבו ראיות שעליהן מסתמכת התביעה הושגו שלא כדין ...'... משכך, אף שניתן להיעזר בדוקטרינת ההגנה מן הצדק לשם בחינת נפקותו של חיפוש בלתי-חוקי ... - דוקטרינת הפסילה הפסיקתית היא, לגישתי, כלי מתאים יותר לענייננו והאמצעי העיקרי שבו על בית המשפט להיעזר בהקשר זה....".

65. כאמור גם אם הייתי מגיעה למסקנה כי נפלו פגמים בהתנהלות היחידה החוקרת, בהתאם לדוקטרינת הפסילה הפסיקתית, יש לאזן אל מול מכלול הפגמים ככל ונפלו, את האינטרס הציבורי, שכן קיים חשד סביר לביצוע עבירות על ידי המבקשים 1-3. האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט בסוף ההליך, ככל ויוגש כתב אישום אינו מבוטל ויש לבכר אותו על האינטרס של המבקשים במקרה דנן.

66. אף לאור דוקטרינת ההגנה מן הצדק, הפגיעה בזכויותיהם של המבקשים, ככל ונפל פגם אינה ממשית, לנוכח נסיבות תיק זה לרבות העובדה כי מדובר במבקשים (1-3) שנחקרו בחשד לביצוע עבירות הלבנת הון ומרמה, בעודם בסטטוס חשודים, כאשר החקירה עוד בעיצומה, נתפס מבקש 2 פעם נוספת כאשר באמתחתו סכומי כסף גבוהים ושיקים בשווי של מעל 3 מיליון שקלים, על כן אין מקום לביטול התפיסה. אמנם, מדובר בסכום כסף בלתי מבוטל שנתפס על ידי המשטרה ללא צו באותה העת, אולם ככל שיוחלט לא להגיש כתב אישום, או שלא לחלט הסכום בסוף ההליך, הסכום יושב למבקשים. כאשר במקרה דנן, לא נטען כי מתקיימת פגיעה נלווית בזכויות כגון פגיעה בפרטיות או זכויות אחרות (ראו והשוו: ע"ח (מחוזי-מרכז) 6535-09-21 **זועבי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.12.2021)).

67. באשר לשעונים, שנטען כי שייכים למבקש 4, שאיננו חשוד בתיק זה, המשיבה ביקשה ארכה בת 3 שבועות להודיע האם היא עומדת על תפיסתם, על כן ההחלטה תינתן לאחר שתתקבל עמדת המדינה בענין זה שתוגש לא יאוחר מיום 03.07.22.

סיכום

68. לסיום, לא מצאתי כי נפל פגם בהתנהלות המשיבה, ואולם גם אם הייתי קובעת כי נפלו פגמים, מכוח דוקטרינת הפסילה הפסיקתית, אין מקום להורות על השבת התפוסים בשלב זה. ההכרעה לגבי השעונים תינתן לאחר שתימסר עמדת המשיבה בענין זה.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

חומרי החקירה יוחזרו לנציגי המדינה במזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשפ"ב, 13 יוני 2022, בהעדר הצדדים.

